

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Wojciech Jan Katner

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa G. K. , M. K. i M. K.
przeciwko J. S.-Z. i E. S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2010 r.,
zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt II WSC (...) [II Ca (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Pozwane J. S.-Z. oraz E. S. wniosły skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 maja 2009 r. W skardze kasacyjnej określono wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 97.923 zł, na co składają się kwoty 58.755 zł oraz 39.168 zł.

Postanowieniem z dnia 26 października 2009 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną pozwanych stwierdzając, że skarga ta jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od przewidzianej w art. 398² § 1 k.p.c. Oznaczenie w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest

prawidłowe ze względu na nieuprawnione zsumowanie wartości przedmiotów zaskarżenia odnoszących się do oddzielnych spraw. W ocenie Sądu we wspólnej skardze kasacyjnej pozwane, występujące w charakterze współuczestniczek formalnych, zaskarżyły wspólne rozstrzygnięcia dotyczące odrębnych powództw, o których Sąd Rejonowy orzekł w jednym wyroku.

W zażaleniu pozwane wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i nadanie skardze kasacyjnej właściwego biegu. Podniosły, że w sytuacji, w której połączono do wspólnego rozpoznania powództwa trzech powodów przeciwko dwóm pozwany, wartość przedmiotu zaskarżenia powinna stanowić łączna kwota dochodzonych przeciwko nim roszczeń.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Już na etapie postępowania apelacyjnego w wykonaniu zarządzenia Sądu Rejonowego z dnia 13 stycznia 2009 r. w przedmiocie usunięcia braków formalnych apelacji poprzez „prawidłowe oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w stosunku do każdego z pozwanych i każdego z powodów (gdyż w niniejszej sprawie zachodzi współuczestnictwo formalne po obu stronach postępowania, a zatem (...) pismo obejmuje sześć apelacji”, pozwane pismem procesowym z dnia 27 stycznia 2009 r. dokonały prawidłowego oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Wskazano, że przedmiotem zaskarżenia E. S. jest kwota 13.056 zł z powództwa G. K., 13.056 zł z powództwa M. K. oraz kwota 13.056 zł z powództwa M. K. Sprecyzowano także, że przedmiotem zaskarżenia pozwanej Jolanty S.-Z. są zasądzone kwoty 19.585 zł z powództwa ww. osób. Podana przez pozwane w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza zarazem wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej, jeżeli przedmiotem zaskarżenia jest oddalenie przez sąd drugiej instancji apelacji pozwanych. Powyższe wynika z art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 26 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Nie jest dopuszczalna zmiana wartości przedmiotu zaskarżenia dla celów kasacyjnych (por. postanowienie SN z dnia 25 czerwca 1999 r., II CZ 58/99, niepubl., postanowienie SN z dnia 16 lutego 2005 r., IV CZ 210/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 25 listopada 2008 r., II CZ 81/08, niepubl.).

Prezentowany przez skarżące pogląd, przyjmujący za podstawę oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej łączną wartość wszystkich objętych zaskarżeniem

roszczeń, prowadziłby do nieuzasadnionego zróżnicowania sytuacji stron w zakresie możliwości wniesienia skargi kasacyjnej w zależności od tego, czy wytoczono powództwo samodzielnie, czy też łącznie z innymi osobami, jak również w zakresie podyktowanego względami ekonomii procesowej skorzystania przez sąd z możliwości łącznego rozpoznania kilku różnych spraw. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, w razie łącznego orzeczenia zapadłego w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania, ocena dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną musi być przeprowadzona w odniesieniu do każdej z połączonych spraw z osobna (por. postanowienie SN z dnia 26 maja 2006 r., III CSK 168/06, niepubl., wyrok SN z dnia 6 października 2006 r., V CSK 206/06, niepubl., postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2009 r., IV CSK 517/08, niepubl.). Nie ulega także wątpliwości, że w wypadku współuczestnictwa formalnego, o dopuszczalności skargi kasacyjnej, skierowanej przeciwko rozstrzygnięciu uwzględniającemu powództwo w odniesieniu do wszystkich występujących po danej stronie podmiotów, decyduje oddzielnie wartość przedmiotu zaskarżenia każdego z połączonych formalnie, wytoczonych przeciwko niemu powództw (por. postanowienie SN z dnia 21 listopada 2007 r., II CSK 430/07, niepubl.).

W okolicznościach niniejszej sprawy wartość przedmiotu zaskarżenia każdego z połączonych powództw jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, zatem skarga kasacyjna, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., jest niedopuszczalna.

W konsekwencji zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.